

KS. ANTONI DRABOWICZ
Instytut Teologii Duchowości KUL
(doktorant)

OGÓLNOPOLSKIE SYMPOZJUM NAUKOWE
„MOC PROROCTWA”
XXXVII DNI DUCHOWOŚCI
29-30 LISTOPADA 2012

W dniach 29-30 listopada 2012 r. Instytut Teologii Duchowości KUL zorganizował ogólnopolskie sympozjum naukowe pt.: „Moc proroctwa” w ramach XXXVII Dni Duchowości.

Spotkanie rozpoczęło się w Kościele Akademickim mszą świętą, której przewodniczył i homilię wygłosił ks. prof. Walerian Słomka. Kaznodzieja zwrócił uwagę, że w świetle czytań liturgicznych ostatnich dni, które mówią o zburzeniu świątyni Jerozolimskiej, powraca myśli przynaglenie, aby zatroszczyć się o świątynię swojego serca. Tegoroczne Dni Duchowości skoncentrowane wokół tematu proroctwa stawiają nam pytanie o źródło mocy proroctwa. Odpowiedzią jest Splendor Veritatis – Światło Prawdy. Oznacza to, że musimy uczynić wysiłek, aby otworzyć swe wnętrza na Światło i Prawdę, które są większe od naszej inteligencji i naszego rozumienia. Jak to czynić? Ksiądz Profesor w języku łacińskim wskazał na zawsze aktualne słowa z Pierwszego Listu do Koryntian: „Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem można to rozsądzić” (1 Kor 2,14). W tym Pawłowym stwierdzeniu znajdujemy konkretną odpowiedź dla nas, a jest nią droga nawrócenia. Chodzi o to, abyśmy byli otwarci i uważni oraz posłuszni temu Światłu Prawdy. Aby móc lepiej w dobie współczesnej odczytywać Prawdę Bożą, kaznodzieja wskazał na doświadczenie Mojżesza, który usłyszał od Jahwe słowa: „Ziemia, na której stoisz, jest święta”. Każdy człowiek realizując swoje powołanie i podejmując różne działania, może odkryć, że to właśnie ta „ziemia”, w tym jego miejscu – jest święta, tutaj działa i przemawia wcielony Bóg do człowieka.

Dalsza część spotkania odbywała się w Auli im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, w niej ks. prof. Adam Rybicki powitał przybyłych prelegentów i uczestników spotkania.

Otwarcia sympozjum dokonał o. prof. Ireneusz S. Ledwoń – prodziekan Wydziału Teologii KUL. Pogratulował on pracownikom Instytutu Teologii Duchowości trafności wyboru oraz aktualności tematu. Prodziekan zwrócił uwagę, jak bardzo ważne miejsce w Objawieniu Bożym zajmują pojęcia: „prorok, proroctwo i profetyzm”. Nie-

stety, w naszych czasach te ważne kwestie są trywializowane, zgodnie z tym, co powiedział prorok Joel. Ojciec Profesor przypomniał, że św. Paweł Apostoł zalecał dbałość o dar prorocstwa. Jest to charyzmat polegający na tym, by pilnie i pokornie wsłuchiwać się w to, co Duch mówi do Kościoła, według słów zawartych w Apokalipsie św. Jana. Zwrócił również uwagę na potrzebę rozeznawania prorocstwa, ponieważ i dziś nie brakuje fałszywych proroków, którzy przychodzą w „owczej skórze”.

Pierwszy prelegent – ks. dr Jan Miczyński wygłosił referat pt.: „Prorok – próba definicji”. Przedstawił w nim pochodzenie i znaczenie słowa „prorok”. Ukazał wybrane postacie proroków, którzy przyjęli i zrealizowali wezwanie Boga. Wykładowca w 12 punktach nakreślił świadomość misji, znaczenie i cechy prawdziwych proroków. Zadaniem każdego proroka jest troska o wzrost i znaczenie słowa Bożego, modlitwa za lud, świadectwo własnego życia, gotowość oddania życia za prawdę, zajęcie stanowiska wobec jakości życia ludu. Prorok nie powinien spodziewać się widzenia owoców prorocstwa, gdyż wielokrotnie mogą być one widoczne dopiero po jego śmierci. Ten, kto ukazuje słowo i zamiary Boga wobec ludu, obdarzony jest charyzmatem, który jest darem Bożym. Pomimo iż prorok wzięty jest z ludu, nie traci własnej tożsamości. Obok królów, kapłanów, w Izraelu występują prorocy, którzy nie byli wybierani przez lud jak pozostałe grupy społeczne – podkreślił prelegent.

Kolejny temat: „Prorok w nowej ewangelizacji” zaprezentował ks. A. Godnarski, który ukazał potrzebę obecności proroków wśród ludu. W przeciwnym razie lud ginie bez prorockich wizji – „ludzie się psują” (por. Prz 20,18). Wykładowca podkreślał, że brak prorocstwa powoduje brak jakichkolwiek hamulców w społeczeństwie, tworzy się złe ustawodawstwo, powstają różnego rodzaju fanaberie; rodzi to straszne skutki. Potrzebna jest świadomość, iż prorok to człowiek, który aktualizuje słowo Boga. Prelegent zwrócił uwagę, że w mowie kościelnej jest dużo pompatozności i brakuje przełożenia treści na życie ludzkie. Każdy ochrzczony ma udział w misji Chrystusa kapłana, króla, proroka, dlatego też prorocstwo rozciąga się także na osoby świeckie, nie tylko duchowne. Aktualne pozostaje wezwanie zawarte w Księdze Liczb: „Oby cały lud Pana prorokował” (Lb 11,29) – podkreślił ks. Godnarski. Podczas wykładu przywołał świadectwa osób (Ireny i Ani), które doświadczyły cudów poprzedzonych darem prorocstwa. Zaznaczył również, że nowa ewangelizacja nie jest odpowiedzią na kryzys wiary, ale powrotem do pierwotnej misji zawartej w Ewangelii: „Idźcie i głoscie”.

Trzeci wykład zatytułowany: „Laikat a duch prorocstwa w kontekście doświadczenia Kościoła francuskiego” poprowadził przybyły z Francji ks. R. Lorenc. Prelegent w poetycki sposób przedstawił dzieje Kościoła francuskiego naznaczone licznym cierpieniem osób świeckich. Zaznaczył też, iż osoby świeckie mają większą swobodę działania ewangelizacyjnego niż osoby duchowne w państwie, gdzie kościoły zamieniono w nocne kluby i inne ośrodki rozrywki. Przywołując historię chrześcijaństwa własnej ojczyzny, ks. Lorenc zauważył, iż wśród pogaństwa duch prorocstwa docierał poprzez osoby takie, jak św. Genowefa, św. Klotylda, król Ludwik IX, Joanna d’Arc. Prelegent stwierdził, iż błędem Kościoła francuskiego było przyjęcie ducha współczesnego świata, który nim zawiądnął. Przyczyną tej dramatycznej sytuacji stały się wrogo nastawione media, rosnący w siłę islam, relatywizm etyczny, odcinanie tego,

co ojczyźniane, groźba homofobii i inne. Kończąc swe wystąpienie, ks. Lorenc przywołał proroctwo dla Francji wypowiedziane przez mistyczkę Martę Robin.

Ostatni przed przerwą obiadową wykład: „Proroctwo dla Urzędu Kościoła” poprowadził ks. J. Kruczyński. Prelegent rozpoczął swe wystąpienie, opisując historię Józefa Egipskiego. Wielokrotnie podkreślał, że trzeba być ewangelizatorem we współczesnym świecie, aby plan Boga wprowadzać w życie. Podstawowym zadaniem w ewangelizacji świata jest zachowanie ducha jedności pomiędzy sobą. Zwrócił także uwagę na to, że rodzina ma być podstawową szkołą wychowania w wierze dla młodego pokolenia, według słów bł. Jana Pawła II: „Przez zdrową rodzinę odnowi się Kościół”.

W popołudniowej części sympozjum ks. dr K. Czapla SAC przedstawił temat: „Orędzie fatimskie jako proroctwo”. Wykładowca podkreślił, że Kościół nie tylko uznał, iż Bóg przemówił przez Maryję w Fatimie, ale także wypełnia to orędzie. Powołał się na słowa bł. Jana Pawła II: „Jeśli Kościół zaakceptował orędzie z Fatimy, stało się tak przede wszystkim dlatego, że orędzie to zawiera prawdę i wezwanie samej Ewangelii” (homilia, rok 1982). Ponadto prelegent dokonał analizy poszczególnych części orędzia fatimskiego, które zrealizowały się w dziejach świata. Zaznaczył, iż ważnym momentem w historii było poświęcenie świata Niepokalanemu Sercu Maryi przez papieża bł. Jana Pawła II. Jednakże wciąż nie jest realizowane wezwanie do wynagradzania za grzechy w pierwsze soboty miesiąca. Na zakończenie ks. Czapla podkreślił, iż ukazywanie objawienia fatimskiego tylko pod kątem wizji apokaliptycznych jest fałszywym odczytywaniem poleceń Matki Bożej.

Kolejnym prelegentem był ks. dr K. Lala, który zaprezentował temat: „Duchowość jedności jako proroctwo w Kościele”. Wykładowca powołując się na nauczanie Soboru Watykańskiego II, podkreślił, że ruchy kościelne są odpowiedzią Ducha Świętego. Następnie zaprezentował wiadomości na temat struktury, znaczenia, działalności Ruchu Fokolari. Ukazał także duchowość ruchu, która zawiera się w 12 punktach i opiera się na jedności członków wspólnoty. Początek działalności ruchu związany jest z osobą Chiary Lubich, która urodziła się w Trydencie w roku 1920. W dramatycznej scenerii zawieruchy wojennej odkryła, że Bóg jest Miłością. Wobec tego stwierdzenia wszyscy ludzie są braćmi i powinni działać w jedności. Dla Boga warto żyć, pracować, kochać i wypełnić Jego wolę w każdym momencie życia, podkreślał wykładowca.

Podsumowaniem i uzupełnieniem wszystkich wykładów była rozmowa panelowa poprzedzona filmem pt.: „Kto to jest prorok?”, zrealizowanym przez alumnów: kl. Michała Kłysza i kl. Michała Petryszaka z IV roku MSD w Lublinie pod kierunkiem ks. dr. Jana Miczyńskiego. Materiał filmowy był wprowadzeniem do rozmowy, w której wzięli udział: ks. J. Kruczyński, ks. A. Godnarski, ks. K. Lala, ks. K. Kralka SAC pod przewodnictwem ks. dr. J. Miczyńskiego. Wykładowcy wypowiadając się na postawione pytanie: „Jakich mamy dziś w Kościele proroków?”, udzielali cennych i praktycznych wskazówek dotyczących „bycia” prorokiem we współczesnym świecie. Wszyscy uczestnicy sympozjum mieli czas na zadawanie pytań dotyczących przedstawionego tematu.

Na zakończenie pierwszego dnia sympozjum w słowie wieńczącym dyrektor Instytutu Teologii Duchowości ks. prof. A. Rybicki podziękował prelegentom i zaprosił uczestników sesji do wspólnej modlitwy w auli.

Drugi dzień sympozjum rozpoczął się uroczystym wręczeniem dyplomów absolwentom Podyplomowych Studiów Duchowości Katolickiej KUL, z których część podjęła studia doktoranckie na wydziale teologii duchowości.

Sesję sympozjum rozpoczęła siostra prof. Teresa Paszkowska wykładem pt.: „Moc profetyczna kobiet”. Prelegentka ukazała znaczenie profetyczne kobiet w Piśmie Świętym. Mówiła o Deborze, która sprawowała władzę w epoce Sędziów, Huldzie, do której wybrali się kapłani, Noadii ukazanej w Księdze Nechemiasza – prorokini, do której zbliżył się prorok Izajasz i poczęła syna o imieniu Maher-Szalal-Chasz-Baz. Pomost pomiędzy Starym a Nowym Testamentem stanowi prorokini Anna, córka Fanuela, która była świadkiem ofiarowania Jezusa w świątyni. Profetyczne powołanie kobiet różni się od męskiego prorocstwa. Na wzór Maryi, która została określona mianem najcichszej kobiety Pisma, wiele kobiet w swoich domach pełni funkcję prorocką, będąc żonami i matkami. Sięgając do historii Kościoła, prelegentka również przypomniała moc prorocstwa świętych kobiet, które miały wpływ na dzieje chrześcijaństwa np.: św. Katarzyna ze Sieny, św. Hildegarda z Bingen. Obecnie przykładem może być Marianna Popiełuszko, matka bł. ks. Jerzego.

Kolejnym prelegentem był ks. M. Woźniak, kapłan pracujący 14 lat na Łotwie.

W referacie zatytułowanym: „Prorok w spotkaniu z protestantyzmem i prawosławiem” nakreślił sytuację, w jakiej żyje ponad dwumilionowa społeczność. Wśród nich 450 tys. to luteranie, 430 tys. – katolicy, 350 tys. – prawosławni, pozostała część ludności jest nieochrzczona. Współpraca pomiędzy różnymi wyznaniem jest wzorcowa – określił ks. Woźniak. Organizują wspólne drogi krzyżowe ulicami miasta, prowadzą wspólnie audycje radiowe, również szkoły są otwarte dla wszystkich wyznań. Poznanie różnorodności w poszczególnych wyznaniach, nie kłótnie i spory pomiędzy nimi, prowadzą do przejścia na wiarę katolicką. Na zakończenie wystąpienia w języku łotewskim prelegent podziękował za zaproszenie i życzył wszystkim błogosławieństwa Bożego.

Następny temat: „Kapłan – prorokiem” zaprezentował ks. prof. Stanisław Zarzycki. W referacie prelegent uwydatnił charyzmatyczną postawę kapłaństwa, nawiązując do początków Kościoła opisanych w Objawieniu Bożym. Wykładowca podkreślił również, że to Duch Święty wyzwała w człowieku moc ewangelizacji. Dlatego kapłan-prorok proklamuje słowo Boga i w ten sposób inicjuje Jego działanie w człowieku. Zadaniem kapłana jest również diagnozowanie sytuacji moralno-duchowej wiernych i przeżywanie miłości pasterskiej jako troski o zbawienie dusz. Swoje wystąpienie wykładowca zakończył prorocstwem Juliusza Słowackiego, które dotyczyło osoby papieża pochodzącego z rodu Słowian.

Ostatni wykład pt.: „Prorocy wczoraj i dziś: rys historyczny” poprowadził ks. prof. J. Popławski. Prelegent ukazał kilka spośród wielu osób, które zainicjowały konkretne dzieła ewangelizacyjne w Kościele do dziś wydające owoce. Do tych osób należą: bł. Karol de Foucauld, Marta Robin (1902-1981), św. ojciec Pio (1887-1968), bł. Matka Teresa z Kalkuty (1910-1997), Chiara Lubich (1920-2008), Jean Vanier (1928-), o. Daniel Ange (1932-), Francisco (Kiko) José Eduardo Argüello (1939-),

bł. Jan Paweł II (1920-2005), św. s. Faustyna Kowalska (1905-1938), kard. Stefan Wyszyński (1901-1981), ks. Franciszek Blachnicki (1921-1987), bł. Jerzy Popiełuszko (1947-1984), ks. Jan Zieja (1897-1991). Prelegent zaznaczył, iż wybór poszczególnych osób był subiektywny, nawiązał także do współczesnych proroków, jak np.: ks. prof. Józef Kudasiewicz, ks. prof. Czesław S. Bartnik. Zakończył wykład słowami zaczerpniętymi z listu Ojca św. Benedykta XVI *Porta fidei*.

Na zakończenie ogólnopolskiego sympozjum dyrektor Instytutu Teologii Duchowości ks. prof. A. Rybicki podziękował wszystkim prelegentom, uczestnikom oraz ludziom, którzy zaangażowali się w przygotowania tego wydarzenia.

Podczas Eucharystii kończącej sympozjum, ks. prof. Jerzy Misiurek podsumował całą sesję, podkreślając, że moc proroctwa, podobnie jak to miało miejsce w życiu patrona dnia dzisiejszego – św. Andrzeja Apostoła, wymaga od nas świadectwa, które będzie widoczne w codziennym życiu. Kaznodzieja zaznaczył, że św. Andrzej Apostoł został powołany do bycia prorokiem. Nawiązał również do Ewangelii, która mówiła o powołaniu apostołów i stwierdził, że: „Chrystusowi się nie odmawia, natomiast trzeba odpowiedzieć”. Trzeba zachować wiarę i bronić jej pośród licznych zagrożeń współczesnego świata. Należy być prorokiem, bo każdy jest do tego wezwany.